

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1961 Nr. 108

A. TITEL

*Verdrag tot beteugeling van de verspreiding van en de handel in
ontuchtige uitgaven;
Genève, 12 september 1923*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is bij Koninklijk besluit van 5 oktober 1927 bekendgemaakt in *Stb.* 329.

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands van het Verdrag is bij Koninklijk besluit van 5 oktober 1927 bekendgemaakt in *Stb.* 329.

D. GOEDKEURING

De artikelen 1 en 2 van de Wet van 28 juni 1926 (*Stb.* 225) luiden als volgt:

„Artikel 1

Het in afdruk nevens deze wet gevoegd, op 12 September 1923 vanwege Ons ondertekende Verdrag ter beteugeling van de verspreiding van en den handel in ontuchtige uitgaven wordt goedgekeurd.

Artikel 2

Wij behouden Ons de bevoegdheid voor om de verdragen te bekrachtigen, houdende de compromissen, waartoe artikel 15 van het Verdrag aanleiding kan geven.”.

Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken VAN KARNEBEEK, de Minister van Justitie J. DONNER en de Minister van Koloniën KONINGSBERGER. Zie ook Bijl. *Hand. St.-Gen.* 1924/25, nr. 386.

E. BEKRACHTIGING

Overeenkomstig artikel VIII, eerste lid, van het Verdrag hebben de volgende Staten een akte van bekrachtiging bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond c.q. bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Bulgarije	1 juli 1924
Italië ¹⁾	8 juli 1924
Siam ²⁾	28 juli 1924
Albanië ¹⁾	13 oktober 1924
Spanje	19 december 1924
Oostenrijk ¹⁾ ²⁾	12 januari 1925
Duitsland ²⁾	11 mei 1925
Monaco	11 mei 1925
Finland ¹⁾	29 juni 1925
Letland	7 oktober 1925
Brits-Indië ³⁾ ⁴⁾	11 december 1925
Nieuw-Zeeland (met inbegrip van het mandaatgebied West-Samoa ¹⁾ ²⁾)	11 december 1925
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brit- tannië en Noord-Ierland ¹⁾ ²⁾	11 december 1925
de Unie van Zuid-Afrika (met inbegrip van het mandaatgebied Zuid-West- Afrika ¹⁾ ²⁾)	11 december 1925
Zwitserland	20 januari 1926
China ¹⁾	24 februari 1926
de vrijstad Danzig	31 maart 1926
Roemenië ¹⁾	7 juni 1926
België (met inbegrip van Belgisch-Kongo en het mandaatgebied Ruanda-Urun- di) ¹⁾	31 juli 1926
Polen ¹⁾	8 maart 1927
Tsjechoslowakije ¹⁾	11 april 1927
Luxemburg ¹⁾ ⁵⁾	10 augustus 1927
Nederland (met inbegrip van Curaçao, Nederlands-Indië en Suriname) ¹⁾ ..	13 september 1927
Portugal	4 oktober 1927
Hongarije ¹⁾	12 februari 1929
Zuidslavië ¹⁾	2 mei 1929
Turkije ¹⁾	12 september 1929
Griekenland ¹⁾	9 oktober 1929
Denemarken ¹⁾ ²⁾ ⁶⁾	6 mei 1930
de vrijstaat Ierland ¹⁾	15 september 1930
Brazilië ¹⁾	19 september 1931
Perzië ²⁾	28 september 1932
Cuba	20 september 1934
Columbia ²⁾	8 november 1934

Japan ²⁾ 7)	13 mei 1936
El Salvador	2 juli 1937
Frankrijk ⁸⁾	16 januari 1940
Haiti ⁹⁾	26 augustus 1953

¹⁾ Nadien partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947.

²⁾ De tekst van de bij de ondertekening gemaakte voorbehouden en gedane verklaringen is opgenomen in *Sfb.* 1927, 329, blz. 26 e.v.

³⁾ De Minister van Buitenlandse Zaken van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland heeft op 4 augustus 1939 ter kennis van het Secretariaat van de Volkenbond gebracht, dat Birma, dat als deel van Brits-Indië aan het onderhavige Verdrag deelnam, op 1 april 1937 van Brits-Indië werd afgescheiden en van die datum af de status van Brits overzees gebied bezit, zodat het Verdrag geacht moet worden van 1 april 1937 van toepassing te zijn op Birma als Britse bezitting, zulks overeenkomstig artikel XIII, eerste lid, van het Verdrag.

Birma is nadien als zelfstandige Staat partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947.

⁴⁾ Nadien zijn India en Pakistan als zelfstandige Staten partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947.

⁵⁾ Bij de bekrachtiging werd het voorbehoud gemaakt:

„Que, dans l'application des dispositions pénales de la convention, les autorités luxembourgeoises respecteront l'alinéa final de l'article 24 de la Constitution du Grand-Duché qui prescrit que l'éditeur, l'imprimeur ou le distributeur ne peut être poursuivi, si l'auteur est connu, s'il est Luxembourgeois et domicilié dans le Grand-Duché.”.

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:

„Dat de Luxemburgse autoriteiten bij de toepassing van de strafbepalingen van het Verdrag de laatste alinea van artikel 24 van de Grondwet van het Groot-hertogdom zullen in acht nemen, welke voorschrijft, dat de uitgever, de drukker of de verspreider niet kan worden vervolgd, indien de vervaardiger bekend is, indien hij Luxemburger en woonachtig binnen het Groothertogdom is.”.

Deze onder voorbehoud gegeven bekrachtiging is aan de goedkeuring van de ondertekenende Staten onderworpen geweest.

⁶⁾ Bij de bekrachtiging werd het volgende verklaard:

„En procédant au dépôt de ladite ratification, le délégué permanent du Danemark auprès de la Société des Nations a tenu à faire observer qu'une erreur s'est glissée dans la réserve à laquelle le Plénipotentiaire du Danemark a subordonné sa signature de la convention. Dans le dernier paragraphe de la réserve, il est dit: 'L'application de la législation danoise'; tandis qu'il faut lire: 'La modification de la législation danoise'. C'est dans cette dernière forme que la réserve est reproduite dans l'instrument de ratification royal.”.

De vertaling van deze verklaring luidt als volgt:

„Bij de nederlegging van genoemde bekrachtiging is de permanent afgevaardigde van Denemarken bij de Volkenbond gehouden op te merken, dat een vergissing is geslopen in het voorbehoud waaraan de Gevolmachtigde van Denemarken zijn ondertekening van het Verdrag heeft onderworpen. In de laatste zinsnede van het voorbehoud wordt gezegd: 'De toepassing van de Deense wetgeving', terwijl dient te worden gelezen: 'De wijziging van de Deense wetgeving'. In deze laatste vorm is het voorbehoud afgedrukt in de koninklijke akte van bekrachtiging.”.

7) Op 14 februari 1936 werd het eerste deel van het bij de ondertekening gemaakte voorbehoud ingetrokken, luidende aldus:

„En signant la Convention internationale pour la répression de la circulation et du trafic des publications obscènes, je, soussigné, déclare que ma signature n'engage ni Formose, ni la Corée, ni le territoire à bail de Kwantung, ni Karafuto, ni les territoires soumis au mandat du Japon.”

De vertaling van dit deel van het voorbehoud luidt als volgt:

„Bij de ondertekening van het internationaal Verdrag tot beteugeling van de verspreiding van en de handel in ontuchtige uitgaven verklaar ik, ondergetekende, dat mijn ondertekening geen betrekking heeft op Formosa, Korea, het pachtgebied Kwantung, Karafuto (*d.i.* Sachalin) en de Japanse mandaatgebieden.” (zie rubriek J hieronder).

Bij de bekrachtiging werd het tweede deel van het bij de ondertekening gemaakte voorbehoud gehandhaafd, thans luidende aldus:

„En signant la convention susmentionnée, le plénipotentiaire du Gouvernement japonais a déclaré que les dispositions de l'article 15 de ladite convention ne portent pas atteinte à l'action faite par le pouvoir judiciaire du Japon en appliquant les lois et décrets japonais.”

De vertaling van dit deel van het voorbehoud luidt thans als volgt:

„Bij de ondertekening van het bovengenoemde Verdrag heeft de gevolmachtigde van de Japanse Regering verklaard, dat de bepalingen van artikel XV van genoemd Verdrag in geen dele de handelingen aantasten, die door de Japanse rechterlijke macht ter toepassing van de Japanse wetten en besluiten zijn verricht.”

8) Bij de bekrachtiging werd het volgende voorbehoud gemaakt:

„Le Gouvernement français n'accepte aucune obligation pour ses colonies et protectorats ainsi que pour les territoires placés sous son mandat.”

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:

„De Franse Regering aanvaardt generlei verplichting voor haar koloniën en protectoraten alsmede voor haar mandaatgebieden.”

9) Bekrachtiging van het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947.

F. TOETREDING

Overeenkomstig artikel IX, lid 2, van het Verdrag hebben de volgende Staten een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond c.q. bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Canada ¹⁾	23 mei 1924
Egypte ¹⁾	29 oktober 1924
San Marino	21 april 1926
Irak	26 april 1929
Noorwegen ¹⁾	8 mei 1929
Paraguay	21 oktober 1933
Guatemala ¹⁾	25 oktober 1933
Australië (met inbegrip van het mandaatgebied Nauru, het mandaatgebied Nieuw-Guinea, het eiland Norfolk en het gebied Papua) ¹⁾	29 juni 1935

de Sowjet-Unie ¹⁾	8 juli 1935
Estland	10 maart 1936
Afghanistan ¹⁾	10 mei 1937
Mexico ¹⁾	9 januari 1948
de Federatie van Malaya ²⁾	31 augustus 1957
Ghana ³⁾	7 april 1958
Ceylon ⁴⁾ ⁵⁾	15 april 1958
Kambodja ⁴⁾	30 maart 1959
Jordanië ⁴⁾	11 mei 1959
de Federatie van Nigeria ⁶⁾	26 juni 1961

¹⁾ Nadien partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947.

²⁾ De Federatie van Malaya werd op 31 augustus 1957 onafhankelijk en verklaarde op 21 augustus 1958 zich, te rekenen van 31 augustus 1957 af, gebonden te achten door het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947 (zie noot 4 bij rubriek H hieronder).

³⁾ Ghana werd op 6 maart 1957 onafhankelijk en verklaarde op 7 april 1958 zich gebonden te achten door het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947 (zie noot 3 bij rubriek H hieronder).

⁴⁾ Toetreding tot het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947.

⁵⁾ Vergelijk de toepasselijkverklaring op Ceylon door het Verenigd Koninkrijk op 3 november 1926.

⁶⁾ De Federatie van Nigeria werd op 1 oktober 1960 onafhankelijk en verklaarde op 26 juni 1961 zich gebonden te achten door het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947 (zie noot 5 bij rubriek H hieronder).

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel XI op 7 augustus 1924 in werking getreden voor Canada, Bulgarije, Italië en Siam.

Voor de overige in de rubrieken E en F hierboven genoemde Staten zijn de bepalingen in werking getreden op de aldaar vermelde data.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, geldt het Verdrag sedert 13 september 1927 voor het gehele Koninkrijk.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Overeenkomstig artikel XIII, eerste lid, is het Verdrag toepasselijk verklaard

door Frankrijk op:

Marokko

7 mei 1940

door Japan ¹⁾ op:

Formosa	per 13 mei 1936
de Japanse mandaatgebieden	per 13 mei 1936
Karafuto (<i>d.i.</i> Sachalin)	per 13 mei 1936
Korea	per 13 mei 1936
het pachtgebied Kwantung	per 13 mei 1936

door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op:

Newfoundland	31 december 1925
Zuid-Rhodesia	31 december 1925
Barbados	3 november 1926
Basoetoland	3 november 1926
Bechuanaland	3 november 1926
de Benedenwindse eilanden	3 november 1926
de Bovenwindse eilanden	3 november 1926
Brits-Honduras	3 november 1926
het protectoraat van de Britse Salomons- eilanden	3 november 1926
Ceylon ²⁾	3 november 1926
Cyprus	3 november 1926
de Fidji-eilanden	3 november 1926
Gambia (kolonie en protectoraat)	3 november 1926
Gibraltar	3 november 1926
de kolonie van de Gilbert- en Ellice- eilanden	3 november 1926
de Goudkust ³⁾	3 november 1926
Hong-Kong	3 november 1926
Kenia (kolonie en protectoraat)	3 november 1926
de Maleise Staten (de gefedereerde Maleise Staten; de niet-gefedereerde Maleise Staten: Bru- nei, Johore, Kedah, Kelantan, Treng- ganu) ⁴⁾	3 november 1926
Malta	3 november 1926
Mauritius	3 november 1926
Nigeria (kolonie, protectoraat en Brits mandaatgebied Kameroen) ⁵⁾	3 november 1926
Njassaland	3 november 1926
Noord-Rhodesia	3 november 1926
het protectoraat Oeganda	3 november 1926
de Seychellen	3 november 1926
Sierra Leone (kolonie en protectoraat) ..	3 november 1926
Somaliland	3 november 1926
de „Straits Settlements”	3 november 1926
Swaziland	3 november 1926

het gebied Tanganjika	3 november 1926
Trinidad en Tobago	3 november 1926
Zanzibar	3 november 1926
de Bahama-eilanden	23 mei 1927
de Bermuda-eilanden	23 mei 1927
de Falkland-eilanden en onderhorigheden	23 mei 1927
Palestina	23 mei 1927
St. Helena	23 mei 1927
Transjordanië	23 mei 1927
Jamaïca	22 augustus 1927
Brits-Guyana	23 september 1929

1) Zie noot 7 bij rubriek E hierboven.

2) Vergelijk de toetreding van Ceylon op 15 april 1958 tot het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947.

3) Op 7 april 1958 heeft de Regering van Ghana ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat Ghana de verplichtingen op zich neemt, die voortvloeiden uit de toepasselijkverklaring door het Verenigd Koninkrijk op de Goudkust van het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947, en zichzelf daarbij partij acht.

4) Op 21 augustus 1958 heeft de Regering van de Federatie van Malaya ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat de Federatie de verplichtingen op zich neemt, die voortvloeiden uit de toepasselijkverklaring door het Verenigd Koninkrijk op de Maleise Staten van het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947, en zichzelf, te rekenen van 31 augustus 1957 af, daarbij partij acht.

5) Op 26 juni 1961 heeft de Regering van de Federatie van Nigeria ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat de Federatie, overeenkomstig een op 1 oktober 1960 tussen haar en het Verenigd Koninkrijk gesloten overeenkomst inzake de overgang van internationale rechten en verplichtingen, de verplichtingen op zich neemt, die voortvloeiden uit de toepasselijkverklaring door het Verenigd Koninkrijk op Nigeria van het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947, en zichzelf daarbij partij acht.

J. GEGEVENS

In overeenstemming met artikel 18 van het Volkenbondsverdrag van 28 juni 1919 (tekst en vertaling in *Stb.* 1920, 127) is het Verdrag op 7 augustus 1924 geregistreerd bij het Secretariaat van de Volkenbond onder nr. 685. De tekst van het Verdrag is afgedrukt in „Recueil des Traités” van de Volkenbond, deel XXVII, blz. 214 e.v.

Van de op 4 mei 1910 te Parijs ondertekende Regeling tot be- teugeling van de verspreiding van ontuchtige uitgaven, naar welke Regeling wordt verwezen in het onderhavige Verdrag, zijn tekst en vertaling opgenomen in *Stb.* 1912, 217. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1961, 106.

Van het Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie, naar welk Statuut wordt verwezen in het onderhavige Verdrag, zijn tekst en vertaling opgenomen in *Stb.* 1921, 1049, blz. 8 t/m 37, onderscheidenlijk blz. 40 t/m 55. Tekst en vertaling van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, welk Hof in de plaats is gekomen van het Permanente Hof van Internationale Justitie, zijn opgenomen in *Stb.* F 321, blz. 32 t/m 47, onderscheidenlijk blz. 80 t/m 95. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1959, 38.

Het onderhavige Verdrag is gewijzigd bij het op 12 november 1947 te New York voor ondertekening opengestelde Protocol tot wijziging van het Verdrag tot het tegengaan van de verspreiding van en de handel in ontuchtige uitgaven, gesloten te Genève op 12 september 1923. Tekst en vertaling van dit Protocol zijn opgenomen in *Stb.* J 188. Zie ook *Trb.* 1961, 109.

De bepalingen van het Verdrag zoals gewijzigd bij het hierboven genoemde Protocol van 12 november 1947 zijn op 2 februari 1950 in werking getreden. In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag zoals gewijzigd op 2 februari 1950 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 710. De tekst van het Verdrag zoals gewijzigd is afgedrukt in „Recueil des Traités” van de Verenigde Naties, deel 46, blz. 202 e.v.

Uitgegeven de tweede oktober 1961.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. DE QUAY.